

N:o 174.

Af herr **E. Svensson** från Karlskrona, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning ang. förändrande af flottans station i Stockholm till depôt m. m.*

Allt mer och mer tyckas åsigterna blifva ense om nödvändigheten af att öka vår nuvarande sjökrigsmateriel, såsom synnerligen betydelsefull för vårt lands försvar emot en eventuel fiende, men med de stora anslagskraf som från alla håll framställas och med de stora skatter som trycka befolkningen, ser det icke mycket lofvande ut att kunna på skatteväg erhålla alla de för det åsyftade ändamålet erforderliga medlen.

Det torde således då vara skäl att söka tillgodogöra de tillgångar, staten eger, samt genom besparingar, der sådana låta sig göra, bereda medel att i någon mån verkställa anskaffningen af den så väl behöfliga sjökrigs-materielen.

En utväg till nåendet af detta mål tog jag mig friheten påpeka uti den motion jag, under N:o 90, väckte vid 1893 års riksdag, deri jag föreslog Riksdagen att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utredning bland annat om, huruvida icke Skepps- och Kastellholmarne borde försäljas, och den inflytande köpesumman användas till anskaffande af sjökrigsmateriel.

En motionär, herr S. Palme, har vid innevarande års riksdag väckt förslag om nämnda holmars jemte galervarfvets försäljning, men icke för att med derfor inflytande medel förstärka vår svaga flotta utan för att anlägga ett alldeles nytt flott-etablissemment, hvartill troligen skulle åtgå icke allenast de inflytande försäljningsmedlen utan antagligen icke så obetydligt deröfver.

Motionären föreslår, att hufvudstationen af vår flotta skall förläggas vid Stockholm och att förvandla Karlskrona nuvarande station till depôt samt åberopar såsom skäl, att Karlskrona endast har ett enda utlopp, hvarigenom våra 1:a klassens pansarbåtar kunna utlöpa. Detta röjer emellertid någon obekantskap med ortförhållandena på nämnda plats.

Såsom motionären mycket riktigt säger, har Karlskrona 2:ne hufvudutlopp, belägna på omkring 6 1/2 engelska mils afstånd från hvarandra, om man från Karlskrona direkt vill utgå till sjös, men på betydligt större afstånd om man efter utgåendet genom vestra farleden vill taga en omväg.

Båda dessa utlopp kunna dock begagnas äfven af våra 1:a klassens pansarbåtar, enär det vestra utloppet kan befaras af fartyg som ligga djupare än dessa pansarfartyg, hvilka hafva omkring 16 1/2 fots djupgående; visserligen begagnas i allmänhet icke detta lopp af nämnda fartyg, till följd deraf att rännan i försänkningen är krokig och smal, men detta kan lätt nog rättas, och med försigtighet går det väl för sig att begagna farleden, äfven sådan den nu finnes.

Utom de båda förut omnämnda farlederna från Karlskrona finnes derjemte en tredje farled, den östra, som kan begagnas af våra torpedobåtar, hvadan det icke torde gå så lätt, som motionären tyckes antaga, att instänga vår flotta i Karlskrona.

Den ärade motionären anför vidare, att äfven om det icke skulle lyckas en fiende att forcera inloppet till Karlskrona, kan han lägga sig utom fästningarne och derifrån bombardera Karlskrona varf på en porté af omkring 9,000 meter.

En bombardering af denna plats torde dock icke vara så lätt, som den ärade motionären antager, ty mellan den plats, som en fiendtlig flotta måste intaga, och staden ligga flera skogbevuxna öar, som hindra honom att se staden, och säkerligen skulle han icke länge få ligga i fred för Kungsholmens kanoner.

Hvad som emellertid är säkert, är, att Stockholms skärgård är betydligt längre tid blockerad af is än Karlskrona, och en fiendtlig flotta skulle kunna ostördt operera på våra södra kuster och mot Gotland innan något fartyg kunde utlöpa från Stockholm. Visserligen har det påpekats, att genom en kraftig isbrytare skulle sjöfarten hela året om kunna hållas öppen från Stockholm, men våra torpedobåtar, som utgöra en så vigtig faktor i vårt sjöförsvär kunna icke, till följd af deras lätta byggnad, stängas med isblocken utan att göras strids-odugliga.

Såsom jag tagit mig friheten påpeka uti min förenämnda motion af år 1893, är det alldeles för dyrbart för vårt land att hafva två full-

ständiga örlogsstationer, och då, efter mitt förmenande, till följd af de stora kostnader som äro nedlagda vid Karlskrona och det stora utrymme som finnes vid dervarande varf, Karlskrona fortfarande bör vara hufvudstationen, torde Stockholms station böra förändras till depôt.

Med den hastighet hvarmed förflyttningar nu mera ega rum, kunna med lätthet och utan synnerliga kostnader erforderligt manskap transporteraras från stationen till depôtén, hvarför skolor m. m. kunna vara förlagda vid hufvudstationen, hvarigenom icke obetydliga besparingar kunna vinnas, likasom genom minskning uti administrationskostnaderna m. m.

På grund af hvad jag såväl här ofvan, som uti min vid 1893 års riksdag under n:o 90 väckta motion -- till hvilken jag ber att få hänvisa — anfört, tager jag mig friheten vördsamt anhålla,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes, så skyndsamt som möjligt låta utreda,

huruvida icke Stockholms station af kongl. flottan kunde förändras till depôt,

samt, att i händelse sådant visar sig kunna och böra ske,

huruvida icke den för depôtén erforderliga materialen kunde förläggas till galérvarfvet, under det att detta, sedan plats för nämnda materiel samt för erforderliga minverkstäder och förråd jemte kasern till minörkompaniet m. m. blifvit undantagen, utarrenderades till enskild spekulant, med förbehåll att för flottan erforderliga reparationsarbeten skulle der i första rummet verkställas; äfvensom

huruvida icke Skepps- och Kastellholmarne borde försäljas och därför inflytande medel användas till anskaffande af sjökrigsmateriel.

Stockholm den 28 januari 1896.

Edv. Svensson.

I motionens syfte instämma:

P. Pehrson.

Nils Jönsson.

Sv. Arnoldsson.

Aug. Peterson.